

Uwagi do art. 5 – zmiany w ustawie Prawo Budowlane

Proponuje się wprowadzenie definicji pojęcia oszpecenia otoczenia przez obiekt budowlany, celem jego jednoznacznej interpretacji.

Uwagi do art. 7 - zmiany w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym

Proponowana treść art 37b wymaga doprecyzowania, gdyż sformułowana jest w sposób pozwalający na dowolność interpretacji. Zapis budzi wątpliwości co w przypadku, gdy w jednym akcie znajdują się bardziej restrykcyjne zapisy dotyczące obiektów małej architektury, a w drugim dotyczące tablic i urządzeń reklamowych, kto ma decydować o wyborze bardziej restrykcyjnych zasad i warunków, w jakim trybie oraz czy można się od tej decyzji odwołać? Obowiązkiwanie dwóch aktów prawnych w tym samym zakresie na tym samym obszarze może być przyczyną sporów interpretacyjnych lub prowadzić do niewłaściwego stosowania przepisów.

W przypadku ustalenia urbanistycznych zasad ochrony krajobrazu dla danego obszaru możnaby przyjąć rozwiązanie, iż obowiązywać będą zasady określone w tym akcie prawa miejscowego, a dla pozostałych akty prawa miejscowego stanowiące przez rady gmin. Ze względu na przewidzianą zmianę w ustawie o ochronie przyrody (zapis Rozdziału 1a art.5d ust.2 pkt.2) rada gminy mogłaby wnieść o uwzględnienie zapisów dotyczących zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic i urządzeń oraz ogrodzeń ustalonych w drodze uchwały rady gminy, jeżeli są one bardziej rygorystyczne dla danego obszaru. Zapisy te byłyby uwzględniane przez Marszałka Województwa w projekcie urbanistycznych zasad ochrony krajobrazu

Uwagi do art. 9 - zmiany w ustawie o ochronie przyrody

Proponowane zmiany w ustawie o ochronie przyrody, mimo odbieranych jako pozytywne założeń, które legły u ich podstaw, w celu wdrożenia mechanizmów wzmacniających ochronę krajobrazu, budzą szereg wątpliwości interpretacyjnych, stąd wnioskuje się o doprecyzowanie części proponowanych w projekcie przepisów. Ponadto, w nawiązaniu do stanowiska wyrażonego w piśmie z dnia 22 stycznia 2013r. kierowanym do Pana Ministra Olgierda Dziekońskiego, Sekretarza Stanu w Kancelarii Prezydenta RP, dotyczącego m.in. aktualnego stanu prawnego i braku możliwości uczestnictwa Marszałka Województwa jako organu ochrony przyrody, w procedurach dotyczących zakresu i treści dokumentów planistycznych gmin w odniesieniu m.in. do obszarów chronionego krajobrazu i parków krajobrazowych oraz wydawania decyzji o warunkach zabudowy, należy zauważyć, iż proponowane w przedstawionym projekcie współuczestniczenie organów województwa w procesie kształtowania ładu przestrzennego m.in. na terenach form ochrony przyrody powoływanych przez Sejmik Województwa i nadzorowanych przez Zarząd Województwa, ograniczone zostanie do podjęcia uchwał o statusie aktu prawa miejscowego. Podkreślić należy, iż wiąże się to z wysokimi nakładami finansowymi oraz koniecznością przeprowadzenia szeregu procedur, począwszy od pozyskania środków finansowych z właściwych funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej, poprzez procedury przetargowe oraz konsultacyjne, określone w przedmiotowym projekcie ustawy.

W tym miejscu zaznaczyć należy, że projekt ustawy przewiduje możliwość finansowania przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej jedynie kosztów opracowania audytów krajobrazowych.

Proponowany zapis art.5c rozdziału 1a tj. wymóg określenia urbanistycznych zasad ochrony krajobrazu związany będzie natomiast z kolejnymi, nieuwzględnionymi w uzasadnieniu projektu, kosztami Województwa. Oszacowany w uzasadnieniu projektu koszt opracowania audytu dla województw na poziomie 400 tys. zł wydaje się zaniżony. Analiza finansowa, bez określonego szczegółowego zakresu audytu jest bardzo orientacyjna. Jednak dla porównania średnie koszty sporządzenia planu ochrony dla jednego parku krajobrazowego wynoszą około 160-170 tys. zł (rozstrzygnięcia przetargów z 2012 r. i 2013 r.), a łączny koszt Waloryzacji Przyrodniczej Województwa Zachodniopomorskiego oraz Opracowania ekofizjograficznego do planu zagospodarowania przestrzennego Województwa Zachodniopomorskiego w 2010 roku wyniósł 1 824 150 zł. Można więc wnioskować, iż koszt sporządzenia audytu krajobrazowego (opracowania interdyscyplinarnego, wymagającego spójnej analizy z różnych dziedzin, dla terenu całego województwa) znacznie przewyższy kwotę oszacowaną przez autorów projektu. Dodatkowo wspomnieć należy, iż przyznanie dotacji przez NFOŚiGW jest fakultatywne, a maksymalne dopuszczalne limity dofinansowania dla poszczególnych programów priorytetowych wahają się w

zakresie od 10% do 100% kosztów kwalifikowanych. Należy więc mieć na uwadze także potencjalną konieczność wkładu własnego Województwa przy realizacji przedmiotowego zadania.

Ograniczenie przepisów w sprawach o odszkodowania jedynie do przepisów art.5f i 5g jest niewystarczające do ich właściwego zastosowania. W projekcie zmiany ustawy brak jest bowiem przepisów określających w jakim trybie Województwo rozstrzyga zasadność roszczenia i jego wysokość, czy zastosowanie mają mieć procedury wynikające z ustawy Kodeks Postępowania Administracyjnego, czy też rozstrzygnięcia odbywać się mają na drodze cywilnoprawnej. Brak dyspozycji w zakresie trybu rozpatrywania wniosków w konsekwencji prowadził też do braku możliwości wskazania trybu odwoławczego. Nie określono także procedury dotyczącej wyceny nieruchomości. Wydaje się więc zasadnym dookreślenie przedmiotowych kwestii w projekcie ustawy lub też wyraźne odesłanie do stosowania przepisów innych aktów normatywnych np. wybranych przepisów Działu IX ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo Ochrony Środowiska (Dz.U. z 2008r, nr 25, poz. 150 z późn.zm.) lub ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2010 r., nr 102, poz. 651 t.j. z późn.zm.), w celu uniknięcia ewentualnych rozbieżności interpretacyjnych.

Nie wskazano również w treści proponowanych przepisów źródła finansowania potencjalnych roszczeń. Można wnioskować, że skoro przyznane w projekcie przedmiotowej ustawy zadanie sporządzenia audytu krajobrazowego i uchwalenie urbanistycznych zasad ochrony krajobrazu jest zadaniem własnym samorządu, to przewidziane w projekcie przyznanie właścicielom nieruchomości możliwości roszczeń wobec województwa o wypłaty odszkodowań za poniesioną rzeczywistą szkodę albo o wykupienie nieruchomości bądź jej części (...) na terenach, które objęte zostaną urbanistycznymi zasadami ochrony krajobrazu skutkuje ich finansowaniem z budżetu Województwa. Należy więc podkreślić, iż wiąże się to z kolejnym, bardzo poważnym obciążeniem finansowym Województwa. Trudno oszacować jego koszty na etapie projektu ustawy oraz braku projektów rozporządzeń wykonawczych, niemniej potencjalne kwoty roszczeń i procedury związane z ich przyznaniem (tj. wycena nieruchomości, potencjalne koszty postępowań sądowych) mogą znacznie przekroczyć koszty sporządzenia audytu krajobrazowego i urbanistycznych zasad ochrony krajobrazu. W związku z powyższym zasadnym jest udział Skarbu Państwa w finansowaniu powyższych działań.

Proponowany zapis art. 16 ust.4a i analogicznie art.23 ust.3a wskazuje, iż uzgodnienia, o których mowa w art. 16 ust.4 oraz art. 23 ust.3 ustawy o ochronie przyrody będą dokonywane w trybie art.106 KPA. Wydaje się, że właściwszym do zastosowania w procedurze uzgodnień projektów uchwał sejmiku, jest przywołanie art.80a ustawy o samorządzie województwa (Dz.U. z 2013, poz.596 t.j.), który również wskazuje termin zajęcia stanowiska, a odnosi się wprost do uzgodnień rozstrzygnięć organu stanowiącego województwa, a nie do decyzji.

Proponowany zapis art. 16 ust.4b i analogicznie art. 23 ust. 3b. wymaga doprecyzowania. W projektowanym brzmieniu przywołanych powyżej przepisów park krajobrazowy lub analogicznie obszar chronionego krajobrazu mógłby być bowiem powołany lub powiększony na wniosek gminy. Czy można będzie zatem i w jaki sposób rozpatrywać wnioski innych podmiotów (np. organizacji pozarządowych, stowarzyszeń) w przedmiotowej sprawie? Czy można będzie rozpatrywać wnioski o zmianę granic przedmiotowych form ochrony przyrody, zwłaszcza w przypadku, gdy zmiana prowadzi w konsekwencji do pomniejszenia ich obszaru? Kluczową zaś kwestią jest brak wskazań, dotyczących zakresu wymagań w odniesieniu do wspomnianych w art. 16 ust.4b oraz 23 ust.4b wniosków.

W stanowisku Konwentu Marszałków z dnia 15 września 2010 r. uznano za stosowne zwrócić się do Ministra Środowiska z prośbą o podjęcie stosownych działań zmierzających do określenia w drodze rozporządzenia wymagań, jakie powinny spełniać wnioski dotyczące utworzenia, likwidacji, powiększenia obszaru, bądź zmiany granic parku krajobrazowego lub obszaru chronionego krajobrazu oraz określenia wymagań, formy i treści, jaką powinna mieć ocena przyrodnicza terenu, w zakresie takich wniosków. Wprowadzenie jasnych i precyzyjnych zasad oraz trybu składania i rozpatrywania przedmiotowych wniosków zapewniłoby spójny sposób procedowania wspomnianych powyżej kwestii.

W związku z powyższym proponuje się dodanie zapisu dookreślającego opisane kwestie, bądź wskazanie dyspozycji do wydania aktu wykonawczego w powyższym zakresie, jako zgodne z intencją dokonania zmian porządkowych w przepisach dotyczących parków krajobrazowych i ochk

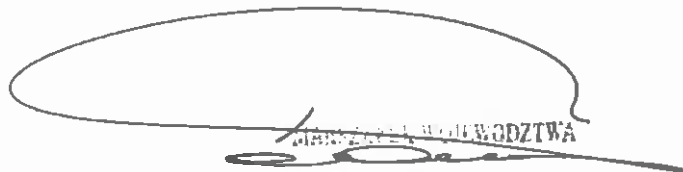
Proponowany zapis art. 17 ust.1 pkt.1a i analogicznie art.24 ust.1 pkt.2a – proponuje się wyłączenie z przedmiotowego zakazu również tablic lub znaków dotyczących ścieżek edukacyjnych i szlaków turystycznych. Znaki te pozwalają na ukierunkowanie ruchu turystycznego na obszarach chronionych,

co pozwala na ograniczenie negatywnych skutków antropopresji w odniesieniu do najcenniejszych fragmentów tych obszarów (np siedlisk przyrodniczych) i poprawia możliwość ich ochrony poprzez skanalizowanie ruchu turystycznego. Znaki te wpisują się także w realizację ustawowych zadań przypisanych parkom krajobrazowym (popularyzacja wartości przyrodniczych, historycznych i kulturowych) oraz obszarów chronionego krajobrazu (możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem)

Art 45a ust 1- brak w uzasadnieniu przedmiotowego projektu ustawy wyjaśnienia potrzeby i podstaw do wprowadzonego rozwiązania, które rozszerza kompetencje Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, a może budzić pewne wątpliwości co do zgodności z art 16 Konstytucji RP, jeżeli miałyby dotyczyć wykonywania zadań własnych samorządu województwa (zwłaszcza w odniesieniu do stanowiących aktów prawa miejscowego)

Art 105 ust 1 – po raz kolejny, nowelizacja ustawy o ochronie przyrody zmniejsza uprawnienia Dyrektorów Parków Krajobrazowych. W świetle obowiązujących i proponowanych przepisów Dyrektorowi Parku Krajobrazowego i Służbom Parków Krajobrazowych przysługują jedynie kompetencje dotyczące współpracy, organizacji działalności edukacyjnej, ochrony przyrody, wartości kulturalnych, historycznych walorów krajobrazowych oraz związane z nimi koszty. Dyrektor PK nie ma żadnego wpływu na kształtowanie się ładu przestrzennego na terenie mu podlegającym, gdyż nie przysługują mu jakiegokolwiek kompetencje związane ze współudziałem (opinie, uzgodnienia) w zakresie ustaleń dokumentów planistycznych gmin oraz w procedurach wydawania decyzji o warunkach zabudowy. Wyraża się opinię, zgodną ze Stanowiskiem Konwentu Marszałków Województw RP z dnia 13 lutego 2012 r. w sprawie zmian legislacyjnych w ustawodawstwie krajowym, istotnych z punktu widzenia samorządów województw, iż Dyrektorzy Parków Krajobrazowych, w imieniu Marszałka Województwa, powinni uczestniczyć w powyższych procedurach na mocy słownych zapisów w ustawie o ochronie przyrody, tak aby mieć realny wpływ na kształtowanie krajobrazu oraz ochronę przyrody na obszarach przez nich zarządzanych

Koniecznym wydaje się również rozszerzenie w uzasadnieniu do projektu w części pn. „Analiza wpływu aktu normalywnego na: ” oraz „Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansów i prawne” analizy skutków finansowych dla sektora finansów publicznych, gdyż samorządy województw poniosą także koszty opracowania urbanistycznych zasad ochrony krajobrazu oraz dodatkowych czynności administracyjnych .

Marszałek Województwa
Olga Gehlewiec